

det fremhæves, at Staten har ladet opføre et Beskyttelsesdige paa vedkommendes Ejendom; og hvis dette Beskyttelsesdige paa nogen Maade kan siges at have været medvirkende til den Skade, der er sket, saa kan der være Grund til at yde vedkommende nogen Hjælp. Hvis ikke, tror jeg ikke, det lader sig gøre i dette Tilfælde at træde hjælpende til fra Statens Side. Men det er det, jeg mener bør nærmere undersøges, og jeg har ikke noget imod at foranledige, at en saadan Undersøgelse finder Sted.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord angaaende Andragendet under Nr. 12 fra Udgiveren af „Husmandsbladet“, og som er foreslaaet henvist af et Mindretal. Den Mand har jo i ikke saa faa Aar faaet et Tilskud til Udgivelsen af sit Blad, men det har aldrig nogen Sinde været Tanken, at dette Tilskud skulde betragtes som en fast aarlig Understøttelse til vedkommende; det fremgaar ogsaa deraf, at denne Understøttelse affholdes af det Beløb, som paa Finansloven bevilges til Landbrugets Fremme i Almindelighed. Hvis det havde været Tanken, at denne Mand skulde have en fast aarlig Understøttelse, vilde Beløbet ikke være blevet affholdt af denne Konto. Tanken har ganske simpelt hen været den, at det skulde være en midlertidig Hjælp til dette Blad, indtil det var arbejdet saaledes frem, at det kunde bære sig selv. Men naar nu Understøttelsen har været givet i en længere Aarrække, synes jeg, at det er ganske naturligt, at vi nu tænke paa at trække den tilbage. Enten maa Bladet nu kunne bære sig selv, eller ogsaa har det ikke den Betydning, at det længere fortjener Tilskud fra Statens Side. Et af to. Hvilket der er Tilfældet, om det kan bære sig selv, eller om det ikke har den Betydning, at det fortjener Tilskud, skal jeg ikke nærmere udtale mig om, det tør jeg ikke dømme om.

Men der er en anden Grund, hvorfor jeg mener, at det nu er paa Tide at trække denne Understøttelse tilbage; det er den, at der jo kommer flere og flere Blade, hvis Opgave er at fremme det mindre Landbrug; og det forekommer mig, at man ikke godt kan yde Statsunderstøttelse til et enkelt af disse Blade og lade de andre være uden noget som helst Tilskud. Det rigtigste vil efter min Formening være dette, at vi stille Bladene lige og saa lade dem gennem deres Indhold vise, hvilken Betydning og hvilken Indflydelse de have paa det, som Udgiverne ville fremme, saaledes at de gennem de Abonnenter, de ere

i Stand til at erhverve, kunne faa den fornødne Støtte. Jeg har derfor ment det rigtigst at nedsætte Statstilskuddet for indeværende Aar fra 500 Kr. til 300 Kr., samtidig med at jeg har bebudet vedkommende, at for næste Aar vil Statstilskuddet helt blive holdt tilbage. Jeg fraraader derfor i Henhold til disse Udtalelser, at man henviser Andragendet under Nr. 12.

Sandbæk: Efter den højtærede Landbrugsministers Udtalelse om Andragendet Nr. 64 kunde det jo være tvivlsomt, om vedkommende Mand kunde faa Erstatning for Ødelæggelsen af hans Eng, men der var dog en Udtalelse af Ministeren, som jeg sætter Pris paa, nemlig den, at saafremt den Manden overgaaede Ødelæggelse staar i Forbindelse med den Dæmning, der er anlagt til Beskyttelse af Engen nedenfor Dæmningen, kunde der være Haab om, at Manden kunde faa Erstatning. Det er netop det, den gør. Saafremt Dæmningen havde været lagt over hans Eng i rette Tid, saa var hans Eng ikke bleven ødelagt af Stormen, men Dæmningen er anlagt et Aar for sent. Den gamle Dæmning var delvis skudt bort af Havet, derved brød Stormen Julenat ind over den gamle Dæmning og ødelagde Engen. Dette giver mig Haab om, at Manden, naar Ministeren faar Forholdene undersøgt, vil kunne faa en Erstatning, og jeg takker derfor den højtærede Minister for denne Udtalelse.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Det er med ublandet Glæde, at jeg tager Ordet her i Dag for at takke saavel Finansudvalget som den højtærede Minister for Indstillingen angaaende Andragende Nr. 63 fra jyske Husmandsforening, og denne Tak bringer jeg ikke særlig paa mine personlige Vegne, men det er paa de mange Smaakaarsfolks Vegne, som ere i denne Forening, og det er min fulde Overbevisning, at den samme Takfølelse vil strømme gennem deres Hjerter, naar de faa at vide, hvad der her er i Færd med at ske i dette Øjeblik eller om kort Tid, naar Afstemningen forefalder, der, som jeg haaber, vil blive til Gunst for dem. Disse Smaakaarsfolk have jo sat sig det Maal gennem deres anstrengte og ihærdige Arbejde at skabe sig saadanne Vilkaar, at de kunne være uafhængige fra Vuggen til Graven, saa at de ikke falde Samfundet til Byrde. Jeg tror, at dette er en saa samfundsnyttig Bestræbelse, at der deri sikkert vil være fuld Valuta for